

fiers Side, der skyldte at forhandle med dette Thing, at stille sig paa den Maade, de gjøre, og at sige: Nu maa vi lade Sagen blive vedtagen, som den kan her, og saa maa vi søge at faae den forandret andetsleeds. Den høitærede Minister og det ærebe Mindretal burde have gjort det Forsøg, som de ansaa for nødvendigt til Sagens Fremme. Dersom der ikke kommer Noget ud af Sagen, saaledes som den nu er tagen, maa Ansvarret hvile paa dem, som ved 2den Behandling optraadte paa den Maade, som jeg nylig har bestreuet, men som nu ved 3die Behandling stille sig saaledes, som vi se.

Tvermoes: Den ærebe Ordfører var gienfynlig tilfreds og glad ved den Sagens Stilling, som for Liden besffer. Lea skal ikke berøve ham en eneste Emule af den Glæde, han maa føle derved; paa ingen Maade; men jeg maa dog tillade mig et Par Bemærkninger med Henhyn til, hvad han yttrede angaaende Mindretallets Stilling. Den ærebe Ordfører udtalte nemlig, at Mindretallet havde, som han kaldte det, flaaet nogle store Brød op ved anden Behandling. De Brød, der bleve flaaede op ved anden Behandling fra Mindretallets Side vedrørende denne Sag, vare, som de Herrer maatte ville erindre, idetmindste fra min Side en Kritik over det foreliggende Forslag fra Flertallet — og den fastholder jeg i dette Dieblit —, og dernæst var det en paa givne Foranledning stet Udtalelse om, at jeg vilde foranledige det taget under Overveieelse i Mindretallet, hvorvidt vi vilde stille Ændringer til tredje Behandling. Jeg synes ikke, at det er noget meget stort Brød at flaa op. Det er jo et saa overordenlig besfedent Løfte, som det kun kan være, og dette Løfte mener jeg, at jeg fuldstændig har holdt. Hvad Ændringsforslagene angaar, da har den ærebe Ordfører beklaget sig over, at han ikke har set dem, men den ærebe Ordfører har jo i Virkeligheden set dem, idet de nemlig engang have været ham forelagte under Sagens Behandling i Udvalget, ganske vist ikke i en fuldstændig præget Form, men dog i en tilstrækkelig Form til, at man kunde faae et klart Overblik over, hvad det gjaldt. Nu mener den ærebe Ordfører, at vi først skulde være gaaede til Flertallet og have spurgt de Herrer, om de vilde gaa med til disse Forslag, og dernæst skulde vi være gaaede til Regjeringen og have spurgt den, om den vilde gaa ind derpaa. Ja, den Bei vilde vi ogsaa have foretrukket at gaa, hvis vi ikke allerede havde haft saa bestemte Udtalelser fra Flertallets Side, som vi kun kunde ønske, da disse Ændringsforslag første Gang bleve dem forelagte. Dengang blev der jo, efterat Ministerens Stilling til Sagen var bleven klar, spurgt, hvorvidt Flertallet var tilbøjeligt til at gaa ind paa disse Forslag, men de bleve fuldstændig afviste. Nu mente jeg, at det vilde være rigtigst, dersom man kunde komme til

Flertallet og sige: Der er Ændringsforslag omtrent af det Omfang, vi have omtalt, dem, er Ministeren istand til at gaa ind paa. Ere nu de Herrer istand til at fravige det Standpunkt, de have flaaet paa? Denne Bei synes jeg og ligeledes mine Meningsfæller var den rigtige. Naar det saa fra den ene Part's Side, som vi henvendte os til, og som vi ikke tidligere have henvendt os til, viste sig, at Forslagene vare uimodtagelige, og vi ikke troede at kunne haabe at føre noget Større igjennem her i Thinget, da veed jeg sandelig ikke, hvorfor vi skulle uleilige Flertallet med endnu enaana at fortælle dem det. Det fandt vi aldeles ingen Anledning til. Det store Brød, der er flaaet op, er slet ikke Andet end, at vi have taget Sagen under Overveieelse og gjort et Forsøg. Dette Forsøg er ikke lykkes, det komme vi og sige til Thinget, og dermed er hele Historien forbi. Dersom vi ved anden Behandling havde sagt: Vi vilde gjøre et Forsøg, og det skal lykkes, da var det en anden Sag, men jeg tilstaar, at jeg er bleven høist forbauset over den ærebe Ordførers Tro til, at Mindretallet kunde have den Ide, at vi vilde sige, hvor Skabet skulde staa. Nei, det have vi opgivet for længe siden; vi maa være glade ved, dersom vi kunne faae det ærebe Ministerium og Flertallet til at lade Skabet staa nogenlunde paa samme Sted.

Balle: Ved anden Behandling af denne Sag tillod jeg mig at udtale den Formening, at der dog vilde komme Noget ud af dette Forslag; og naar jeg udtalte denne Formening, grundebe den sig paa en Yttring, der var falden fra den ærebe Ordfører for Mindretallet (Tvermoes). Naar der ikke var større Uoverensstemmelse mellem Mindretallet og Flertallet, end der angæves, og som var udtrykt i omtrent 10.000 Kr., kunde jeg virkelig ikke tro, at selve Gjenemførelsen af en Lov, der omhandler et saa stort Betsom som det, der er nævnt ogsaa af det ærebe Medlem for Beile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), skulde strande paa en saa ringe Forskjel. Imidlertid blev det mig klart ved at iagttage, hvad der senere foresaldt, at ikke destomindre var der ringe Udset til, at Loven kunde gaa igjennem, og ved en anden Sags Behandling tillod jeg mig at yttre dette, medens det ærebe Medlem for Beile Amts 3die Valgkreds havde den Mening, at det maatte dog vilde lykkes. Det ser nu kun meget sørgeligt ud med Gjenemførelsen af denne for en stor Del af Befolkningen høist vigtige Lov, og jeg beklager dette. Men jeg vil gribe denne Leilighed til at gjøre nogle Bemærkninger, som jeg ikke haaber fra nogen Side ville blive tagne ilde op. Jeg vil da sige, at den Maade, hvorpaa denne Sag er forhandlet, forekommer mig ikke at være ganske rigtig. Jeg vil tillade mig at sige, at naar en Sag her i Thinget skal underkastes 3 Behandlinger, og 2den Behandling dog skal give